

& peperit filias quinque: & sic multiplicato semine augetur indies numerus monachorum: iuxta desiderium & uaticinium malachiae. ¶ Nunc iam repetamus ordinem narrationis. Mala chias pfectus a nobis pspere puenit scotia. Et inuenit Dauid rex q adhuc hodie supest i quoda castello suo: cuius filius infirmabatur ad mortem. Ad quod ingressus honorifice a rege suscepius: & humiliter exoratus ut sanaret filium suum: aq cui bndixit apstuit inuenire: & itus i eu ait. Cofide fili: no morieris hac uice. Dixit hoc, & die sequenti distit ppheta secuta est fanitas: fanitate letitia pris: clamor & strepitus domus exultatis familia. Exnt sermo ad oes, necesse qd i domo regia & regis acciderat filio latere potuit. Et ecce ubiq res fultas gratiatio, & uox laudis: tu p salute dñi, tu pro miraculi nouitate. Hic i eud ista, na uiuit adhuc unicus pris sui, miles fortis & prudens: patrisans: ut auit insecado iu stitia & amore ueri. Et amauit uterq malachia quadiu ui xit: taqua q illi a morte reuocasset. Rogabat eu manere p aliquot dies, sed ille declinat glia, moram non sustinuit: & mane carpebat iter. Trascit itiq p nullam noie crudelium: occurrit puella muta. Orate illo solutu est in oculu lingue eius: & loqbat recte. ¶ Dehic uillam ingrediens qua noiant ecclesia scilicet machaelis, oblati sibi muliere phrenetica & uim fia funib cora oi populo curat: & dimissa in colum p fros ciscif. Perueniens uero ad portu lapasperi, trastitu ibi per aliquid dies pfolabat: sed mora minime trahit ociosa. Construit interim de uirgis in sepe textis oratoriu: ipso iube te, ipso operate pariter. Cosummatum circumdedit uallo: atq interiacens spatium in cimiterium benedixit. Sanè merrita bndicetis miracula satis declarat: quae usq hodie ibi actitari feruntur. Inde est q de finitimis locis infirmos & male habentes illo portare conserunt: & sanant multi. Mulier totis dissolutis membris, plaustro uecta illic, pedibus suis remaneat domum: una dantaxat nocte no frustra in loco sancto praestolata miam dñi. Alia quaedam ibidem pmoctabat in oratione, qua forte reperiens solam homo barbarus accessus libidine, & uix minime compos: irruit ra biosus in ea. Conuersa illa & tremefacta suspiciens aduer tit hoim plenu diabolico spu: heu tu, inquit, miser quid agis? Considera ubi es: reuerere haec sancta, deser deo, deser seruo eius malachiae: parce & tibipfi. no destitit ille su rns agitatus iniquis. Et ecce quod horribile dictu est iuc nenuat & tumidum animal quod buffone uocatur: usum est reptans exire deinter femora mulieris. Quid plura? Terrefactus resiliit homo: & datis saltib festinus oratoriu extitit. Ille confusus abscessit, & illa intacta remansit: magno quide & dei miraculo, & merito malachiae. Et pulchre opi fecto & abominando: fectū interuenit & abominabile monstru. No prorsus aliter decuit bestiale extingui libid nē qua per frigidissimū uermē, nec aliter temerariū frenari ausum, frustrari conatus: qua per uilem inuisibilem bestios lam. Et haec loco isto sufficiant, pauca de pluribus. Nunc iam reliqua profsequamur.

Ascendit Malachias nauem, & prospere nauigās applicuit monasterio suo benchorensiu: primū filiū primam recipere gratiam. Quid animi pu tas gessisse illos, sano de uia tam longa recepto patre, & illo patre? Nec mirum si se tota in gaudium effu derunt uiscera eorum in reditu eius: quando & exteris circumquaq gentibus incredibilem mox letitiam uelox rumor inuexit. Deniq de ciuitatibus & castellis & vicis occurrit ei: & quocunq diuertat suscipitur exultatione uniuersae terrae. Veruntamē non sapit honor: opus exerce tur legationis. Multis in locis celebratur cōuentus multi: nequa regio seu portio regionis legationis fructu, & utilitate fraudet. Semina super oēs aquas: no est quis abscō dat ab opera sollicitudinis eius. Non sexus, non aetas, non conditio, no professio reputatur. Vbiq semē spargitur salutare: ubiq intonat tuba caelestis. Vbiq discunt, ubiq irumpit: euaginato gladio linguae ad faciendū uindictam in nationibus, increpationes in populis. Terror eius su per facientes mala. Clamat iniquis, nolite inique agere, &

delinquētibus nolite exaltare cornu. Religio ubiq plāta: ppagat: fouet. Oculi ei sup eos: & cura ei ad necessitates eorū. In cōcilis q passim celebrant reperunt antiquae tradi tiones: quas tamē bonas fuisse cōstiterit, abolitas uero ne gligentia sacerdotū. Nec modo uetera instaurant: cudunt & noua. Et quaeq; pmulgauerit: tanquā caelitus edita ac ceptans, tenent, scripto mādanf ad memorias posterorum. Quidni caelitus missa crederent: q tot caelestia confirmant miracula? Et ut fide dictis facia: pstringā nonnulla paucis. Quis em cūcta enumeret? Quā libenti fateor imitadis immorer: quā admiradis. ¶ Et meo quide uedificans in eius & maximū miraculū quod dedit: ipse erat. Vt em taceā ito riorē hoim eius, cuius pulchritudinē, fortitudinem, puri tate satis indicabant mores ipsius & uitae ipsium exteriorē ita uno semper modo, ipsoq; modestissimo & decentissimo gessit: ut nil prorsus appareret in eo qd posset offendere intuetes. Et qdē q no offendit in uerbo ille pfectus est uir. At uero in malachia quis unquā etiam si curiosus obseruarit, deprehēdit ociosum no dico uerbu sed nutu: Quis manu pedū mouentem frustra? Imo quid nō uedificans in eius incessu, aspectu, habitu, uultu? Deniq uultu hilaritatem, nec fuscant mēror: nec leugant risus. Totū i eo discipuli natū, totū in signe uirtutis: perfectiois forma. Per oia ser: sed nō austerus. Remissus inter dū: dissolutus nunquā. Ne gligens nihil: etsi pro tpe multa diffimulat. Quietus saepe: sed minie aliq ociosus. A die prio conuersionis suae usq; ad extremū uite sine pprio uixit. Nō seruos, non ancillas nō uillas, nō uiculos: nō deniq; qqcu reddidit ecclesiasti corum, seculariūue: uel in ipso habuit epatu. Menie epali nihil prorsus constitutu uel assignatu un ep̄s uiueret. Nec em uel domū ppriā habuit. Erat autē penē incessanter citi cūciens parochias oēs euangelio seruens, & de euangelio uiuens, sicut constituit ei dñs: dignus in iniquēs oparius mercede sua. Nisi q frequētius ipsūm euangelium sine sum ptu ponens: de laborib suis suorūq; ferebat, un se & alios qui seū laborabant in opere ministerij sustentaret. Porro si interdū quiescere oporteret, in stis hoc faciebat locis: q ipse p hybernā sparserat uniuersam. Apud qs uero morā facere libuisset, illorū se cōformauit morib; & obseruāns: cōi cōtē? uita & mesa. Nō fuit i uictu, nō fuit in uestitu in quo potuisset malachias dignosci iter ceteros p fides: itm cū maior eēt hūilauit se i oib;. Deniq; cū exiret ad predicā dū, cū pedib; pedes & ipse ibat: cps & legat. Forma apli ea haec: & ide magis mira i malachia, q tara nimis in alijs. Ver? pfecto aplorū hāeres est iste: q talia agit. Sed aduer te est quō diuidat hāreditatē cū frīb; suis: aq nepotibus aplorū. Illi dñant in clero: iste dū esset liber ex oibus oim se seruo fecit. Illi aut nō euāgelizates māducāt, aut euāge lizāt ut māducēt: malachias imitās Paulū māducat ut euā gelizet. Illi fastū & quēstū aestimāt pietate: malachias hāe reditate uedicat sibi opus & onus. Illi felices se credunt si dilatauerint terminos suos: malachias in dilatāda charita te gloriaf. Illi cōgregāt in horrea, & dolia replēt, un oner rēt mensas: malachias colligit in deserta & solitudines un impleat caelos. Illi cū accipiāt decimas & primitias: & obla tiōes isup & de caesaris bñficio telonca & tributa & alios reddit: iñmitos: solitici sunt nihilomin; qd māducēt, & qd bibāt: malachias nihil horū hñs, multos tū locupletat proptuario fidei. Illis nec cupiditatis nec solitudinis uul sus est finis: malachias cupiens nihil, non nouit tū cogitare de crastino. Illi a pauperib; exigunt qd dēt diuitibus: iste sollicitat diuites p pauperibus sustentandas. Illi mansuptia uacuat subditos: iste p pccis eorum altarā cumulat uotis hostijsq; pacificis. Illi alta palatia crīgūt: turres ac mōnia ad caelos leuāt: malachias nō hñs ubi caput reclinet opus facit euāgelizāte. Illi equos ascendūt cū turba hoim gratis māducātū panē, & nō sūt: malachias sept; scōrū frm; col legio pedes circuit, portās panes nglorū qb; fatiat aīas esurietes. Illi plebes ne ager; qdē: iste erudit. Illi poten tes & tyranos honorat, ite punit. O uirū apliū quē tot talia nobilitā signa aplat; sui. Quid ergo mir; si mira est